

Heid Cat zondag 47

1 Gods Naam 2 Zijn werken 3 ons leven

Gemeente,

Vorige keer begonnen we de preek over zondag 46 met het voorbeeld van het ochtendgebed. Elke morgen is er zoveel reden om te bidden. Danken voor de nacht, de slaap, het ontwaken. Bidden om bewaring in het leven, wijsheid in situaties, gelegenheid tot getuigen, bewaring voor zonden. Toen zeiden we: de catechismus zegt: ho even; wacht even. Hoe zullen we beginnen? Sta daar eens grondig bij stil. Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Hij is in Zijn verbond onze Vader, hemelse Vader, groot van wijsheid en macht. En wat voor kind ben ik?

Nou, maar als we dat gedaan hebben, dan kun je toch je hart uitstorten? Alles waar je mee zit, wat je graag wilt hebben, brengen voor Gods Aangezicht. Mag dat niet? Ja, dat mag, lees sommige Psalmen maar, als de nood hoog is dan stort de dichter zijn hart voor de HEERE uit. Doe mij recht, bewaar mij, wees mij genadig, red mij van de kwade mens. Toch vinden we in het 'Onze Vader' in welk kader dat behoort te staan. En als we in zekere rust kunnen bidden, waar we dan mee behoren te beginnen. En dan valt op dat het 3 keer 'Uw' is. Uw Naam, Uw rijk, Uw wil. Met andere woorden: Gods eer staat voorop en bovenaan. Om Zijn eer gaat het. Maar dat gaat niet buiten mij en ons om. Let eens op de uitleg: zondag 47: Geef dat wij.....; zondag 48: Regeer ons alzo dat wij.....; zondag 49: Geef dat wij..... Dus bij die eer van God en ik met hart en ziel betrokken. Het gaat erom dat mijn leven die eer van God zal mogen dienen. Het gaat er in ons bidden niet om dat God in onze dienst zal staan, maar dat wij in Zijn dienst zullen staan. Niet dat God zal doen wat ik wil, maar dat ik zal doen wat God wil. Niet dat God er is voor mij, maar dat ik er mag zijn voor Hem. Niet mijn verlangens zijn het middelpunt, maar Gods eer is het middelpunt. Bidden is je ter beschikking stellen aan de HEERE dat ik er zal zijn tot Zijn eer. Neem mijn leven laat het HEERE toegewijd zijn aan Uw eer. Dat is bidden!

Kun je het 'Onze Vader' bidden als je onbekeerd bent? Dat moeten we eigenlijk breder zien: kun je welk gebed dan ook bidden als je onbekeerd bent? Nee, als je onbekeerd bent kun je niet één gebed bidden. Want als je onbekeerd bent kun je geen omgang met God hebben. Als je onbekeerd bent kun je niet leven met God zoals een vis niet kan leven buiten het water. Maar wat kun je eigenlijk wel als je onbekeerd bent? Kun je dan God dienen? Kun je dan zingen tot Zijn eer? Kun je dan man/vrouw zijn zoals God het bedoeld heeft? Kun je dan je werk doen

zoals God het vraagt? Allemaal: nee, nee, nee. Kun je dan straks voor God verschijnen? Nee. Niets wat ik doe kan God behagen. Wie kan het nog één dag uithouden om onbekeerd te zijn? De HEERE roept ons juist dan om te komen tot Zijn huis en bovenal tot Jezus met de roep: Heere Jezus, bekeer me, Heere Jezus red mij. Stort je hart maar voor Hem uit: Heere Jezus, help, red, ontferm U.

1 Gods Naam

Want het eerste wat de Heere Jezus wil dat ik bid is: Uw Naam worde geheiligd. Gods Naam dat is Hij Zelf, zoals Hij is en wat Hij doet. Dus Zijn eigenschappen en Zijn daden. En heilig wil zeggen in dit verband: perfect, vlekkeloos, kan niet beter, volmaakt. Er zit geen smetje of geen zweem van vlekje op. Het is heerlijk, goddelijk volmaakt. En heiligen wil dan zeggen: dat wij Gods Naam, zoals Hij is en wat Hij doet als heilig erkennen. Als heilig, volmaakt perfect erkennen, en dus prijzen, eren, loven, roemen, aanbidden. Vol van verwondering en vol van aanbidding zingen en getuigen: God is heilig, volmaakt, perfect, bewonderenswaardig. Uw Naam worde geheiligd. Door wie? Door mij, door anderen, door iedereen. Waar? Overal op aarde. Wanneer? Nu en morgen en altijd en tot in eeuwigheid. Heel de aarde, altijd, uit ieders mond galmend van het loven en prijzen van God om Wie Hij is en wat Hij doet. Een mens die dat bidt, dat moet een mens zijn die nogal wat smart kent in zijn leven, pijn voelt. Als hij de krant leest, het nieuws hoort, om zich heen kijkt. En zovaak merkt dat Gods Naam niet geheiligd wordt. Dat God, Wie Hij is en wat Hij doet, verzwegen wordt, geminacht wordt, bekritiseerd wordt, omlaaggehaald wordt, gevloekt wordt ipv geheiligd. Een mens die dit bidt, die heeft een zenuw door zijn leven lopen die nogal eens aangeraakt wordt.

Wat houdt dat nu in? De catechismus legt het uiteen in drie aspecten. Het is eerste is: geef dat wij U recht kennen. Gods Naam wordt geheiligd, Hij ontvangt eer als wij Hem recht kennen. Hem kennen zoals Hij is.

Is dat zo belangrijk in dit verband? Jazeker. Denk eens in het gaat over u in een gesprek. En u bent een gemiddeld gemeentelid van Waarder, zoals de meesten dat zijn. En u hoort mensen over u praten, uw naam noemen en die ander zegt: o dat is dat kleine dikke mannetje met die grote neus dat altijd direct kwaad wordt. Nou, dat valt niet lekker. Dat kwetst u en dat raakt u. Zo bent u niet. Wie dat zegt kent u niet recht, kent u niet zoals u bent. En dat doet knap zeer. U voelt u tekortgedaan en gegriefd.

Nou, kunt u nagaan wat het de HEERE doet als Hij niet recht gekend wordt. Als mensen over Hem denken of over Hem praten op een

manier zoals Hij niet is. Dat onteert Hem, dat grieft en krenkt Hem.

Hij wil gekend worden zoals Hij is. En hoe is God? Ja, lees de Bijbel van a tot z. Maar we vatten het samen in het hart: Hij is God in Jezus Christus. Zo rechtvaardig, zo groot is Zijn toorn over de zonde dat Hij Die eer Hij die ongestraft liet blijven aan Zijn Eigen eniggeboren Zoon gestraft heeft. Zonde kan en zal niet ongestraft blijven. Hij is zo goed, dat Hij geen kwaad gedogen kan, zo recht dat Hij geen onrecht dulden kan. En Hij is zo liefdevol dat Hij de zonde gestraft heeft aan Zijn Eigen Zoon. En Zelf voor voldoening zorgt. En Zelf voor gerechtigheid zorgt. In het geven van Zijn Zoon tot in de Godverlatenheid toe. En Zelf heil bewerkt. Zo vol genade is de HEERE. Dat Hij om Christus wil goddelozen rechtvaardigt en heiligt. Zijn Zoon overgeeft aan de toorn en zondaren redt tot eeuwig leven. Hem recht kennen! Wie Hem recht kent, die heeft Hem lief, dat kan niet anders. En wie Hem liefheeft Die zal Zijn Naam heiligen. HEERE, U bent volmaakt. Het kan niet beter. Het is vol van heerlijkheid. U bent te prijzen en te loven in eeuwigheid. U komt alle eer toe en lof en dankzegging en aanbidding.

En nu reikt de Heere Jezus ons de bede aan: geef, dat wij U recht kennen. Geef het HEERE. Geef, dat is het woordje van een bedelaar. Die zijn lege hand ophoudt. Geef, dat is het woordje van een bedelaar, die zijn lege hart ophoudt: geef, dat wij U recht kennen. Dan zullen wij U eren, Uw Naam heiligen. Hoort u dat? Dat gaat gelijk op. Hem kennen is tot Zijn eer. Dat hoef, dat mag je nooit tegen elkaar uitspelen. Gods eer en het kennen van Hem. Want de HEERE heeft Zijn eer verbonden en Zijn Naam verbonden aan het kennen daarvan door zondaren. Juist doordat zondaren Hem leren kennen wordt Zijn Naam geheiligd, Zijn eer vergroot. HEERE, geef dat ik U recht kennen mag, want dan kan en zal ik U eren.

Geef, dat wij u recht kennen. Dat is het gebed van een mens die pijn kent in zijn binnenste. Vanuit mijn eigen leven; wat onteer ik God, doordat ik anders over Hem denk dan Hij is. Doordat ik denk en voel alsof Hij liefde is waardoor Hij wel door de vingers ziet. Doordat ik denk en voel alsof Hij eist dat ik eerst zelf wat goedmaak en meebreng. Doordat ik denk en voel alsof het heel gewoon is dat Zijn Zoon aan het kruis hing. Wat onteer ik Hem daarmee. Dat ik Hem niet recht ken. Verwongen beelden van Hem heb. Geef dat ik U recht ken.

Wat een pijn als ik om me heen kijk. Hoe in de kerk over Hem gesproken wordt alsof Hij vermurwd moet worden om zalig te willen maken. Alsof Hij het niet maken mag om zondaren te straffen. Alsof Hij er zo'n punt niet van maakt als Zijn gebod overtreden wordt. Alsof je rustig

Zijn Woord naast je neer kunt leggen. En waar is Zijn roem en lof in de kerk? Verduisterd onder onkunde, dwaling, twijfel, verwrongen Godsbeelden. Zoveel vrijzinnigheid, zoveel rechtzinnigheid zonder liefde en verlangen, lof en dank.

Geef dat wij U recht kennen.

Wat een pijn als ik om me heen kijk en hoor en lees. Hoe er over Hem gesproken wordt. Dat het eigenlijk toch hetzelfde is, God of Allah. Dat Hij geen liefde kan zijn als er zoveel ergs gebeurt. Dat Hij achteloos als stopwoord gebruikt wordt. Dat het niet de moeite waard wordt gevonden Hem te zoeken en naar de kerk te gaan. Dat Hij niet genoemd en geprezen wordt. Dat gezegd wordt dat Hij niet bestaat.

Geef dat zij u recht kennen.

2 Zijn werken

Het tweede dat de catechismus noemt is: geef dat wij U in al Uw werken heiligen, roemen en prijzen. Eerst ging het over Wie Hij is, nu oer wat Hij heeft gedaan en doet. Dus over Zijn werken. Die zijn er nogal wat. Globaal zou je Gods werken in 5 categorieën kunnen onderbrengen. Zijn werk van de schepping. Van de regering van de wereld. Van de leiding in je persoonlijk leven. Van de verlossing in Jezus Christus. Van de bekering door Zijn Geest in je hart en leven.

Nu zegt zondag 47 dat in al die werken Zijn almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid schijnt. Zes eigenschappen. Zijn almacht schijnt, straalt in de schepping. Zijn wijsheid straalt ons toe in de schepping, de verlossing, de leiding van ons leven. Zijn goedheid straalt ons toe vanuit de schepping en het voortbestaan van de wereld en ons leven. Zijn gerechtigheid straalt ons toe in Zijn oordelen over de wereld, de regering van de wereld. Zijn barmhartigheid straalt ons toe in de zending van Zijn Zoon, Zijn ontferming voor zondaren. Zijn waarheid straalt ons toe in de vervulling van wat in de Schrift voorzegd is, in de vervulling van Zijn beloften. In het ene werk schijnt meer de ene eigenschap in het andere mee de andere. Maar, dat belijdt zondag 47, in al uw werken stralen Uw eigenschappen klaarlijk, helder. Als de stralen van de zon. Zo helder straalt het ons toe. In al Uw werken. Schepping, regering van de wereld met alle oordelen, rampen, hongersnoden, oorlogen, in Uw leiding van mijn leven met hoogte- en diepte punten, jubilea en ziektes, geboortes en overlijdens, in de verlossing in Christus, in de bekering van zondaren. In al Uw werken stralen Uw deugden ons tegemoet.

Jezus reikt ons de bede aan: geef dat wij U in al Uw werken uw deugden heiligen, prijzen en roemen. Dat het perfect is, volmaakt. Aanbiddelijk, bewonderenswaardig. Geef dat wij U roemen en prijzen om

de schepping. Geef het HEERE. Geef, dat is het woordje van een bedelaar. Die zijn lege hand ophoudt. Geef, dat is het woordje van een bedelaar, die zijn lege hart ophoudt:Glanzend van Uw deugden: kan niet beter. Geef dat wij U roemen in de regering van de wereld. Glanzend van Uw deugden: kan niet beter en volmaakter. Geef dat wij U roemen in de leiding van mijn leven. Glanzend van Uw deugden: kan niet beter en volmaakter. Geef dat wij U roemen in Uw verlossing. Glanzend van Uw deugden: kan niet beter en volmaakter. Geef dat wij U roemen in het werk van Uw Geest in ons leven: glanzend van Uw deugden. En U loven om uw werken: op geboortekaartjes en trouwkaarten

Dat is het gebed van een mens die pijn kent. Pijn kent dat dat roemen van Zijn deugden mij onmogelijk valt. Want ze schijnen wel helder in al Zijn werken, maar mijn ogen zijn zo slecht dat het niet zie. In de regering van de wereld, in de leiding van mijn leven: ik zie de wijsheid, de goedheid, de barmhartigheid niet. En om dan te zeggen: HEERE, het kan niet beter, het is volmaakt. Als je tranen in je hart hebt en er niets van begrijpt en het zo onbillijk en onredelijk lijkt. En als het over Zijn werk van verlossing ga en bekering, dan ben ik zo geneigd om mijzelf te laten eren en mijzelf beter te vinden dan anderen en te laten prijzen. En ik kan zelfs denken: zou God Zijn gena vergeten? Geef dat ik U in al Uw werken roemen mag.

Wat een pijn als ik om me heen kijk in de kerk: Gods werken wat worden ze gewoon gevonden, vanzelfsprekend. Verlossing wordt gewoon gevonden. Bekering alsof het een keuze is vanuit de mens zelf. Wat is er een kritiek op Zijn werken. Op de regering van de wereld. Op het weer, ook een werk van Hem. Wat moet de HEERE het vaak ontgelden in dat klagen over het weer. Alsof Hij het niet goed doet. Wat klinkt Zijn lof weinig in de kerk. Wat wordt Hij weinig geroemd om wat Hij doet. Geef dat wij U in Uw werken roemen mogen.

Wat een pijn als ik om me heen kijk, hoor en luister. Wat wordt God in Zijn werken bekritiseerd. De schepping wordt Hem zelfs uit handen genomen want dat zou evolutie zijn. Of Hij zou het niet goed gedaan hebben. Wat wordt er gezegd of geschreven over Zijn werken. Wat laten mensen zichzelf roemen over hun gaven alsof het niet Gods werken zijn. En ze laten zich toejuichen en bejubelen. Op het sportveld, op het podium, in de kerk. En God wordt erbuiten gelaten, geen ambtsgebed meer in de raadszaal. Zijn werken worden ontkend, zijn Naam verzwegen.

Geef dat zij U in Uw werken roemen mogen.

3 ons leven

En ten derde zegt zondag 47 geef dat wij al ons leven gedachten werken en woorden alzo schikken en richten dat Uw Naam om onzentwil niet gelasterd maar geeerd en geprezen worde. Dan gaat het over wat anderen doen vanwege ons.

Geef dat anderen vanwege ons U gaan loven, roemen en prijzen. Zoals Jezus dat zei: laat alzo uw licht schijnen in de wereld dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, zullen verheerlijken. Want als mensen weten dat je kerkganger bent dan verbinden ze dat met God. En wat ze van jou, u, mij horen of zien dat geeft hen een beeld van God. Helaas, velen kennen God niet, lezen geen Bijbel, het enige wat ze volgens hun gedachten van God zien dat is het leven van de christenen. De enige Bijbel die veel mensen lezen is het leven van de christenen. En daar trekken ze hun conclusies uit. Dat roept gedachten bij hen op en maakt gevoelens los. Daarom is ons leven zo belangrijk!

Want wat zullen de mensen ervan zeggen? Is dat zo belangrijk? Nou, wel als je het zegt: wat zullen de mensen door mij van God denken en zeggen? Daarom was Davids overspel zo verschrikkelijk, want de HEERE zei: gij hebt de vijanden Mijn Naam grotelijks doen lasteren. Heere, geef dat ik geen aanleiding geef waardoor anderen op U af gaan geven en U en Uw dienst omlaag kunnen halen. Want dat gebeurt zo gauw: als ik met mijn ellebogen werk, als ik niet consequent ben, niet betrouwbaar, als ik mijn voordeel zoek ten koste van anderen, als ik financieel over de grens ga, als ik..... dan zeggen ze: dat zijn nou die kerkmensen, mij niet gezien, ik ben liever geen huichelaar. En dat onteert God, dat ontheiligt Gods Naam.

En nu reikt de Heere Jezus ons de bede aan: geef, dat wij ons leven richten op Uw Naam en eer. Geef het HEERE. Geef, dat is het woordje van een bedelaar. Die zijn lege hand ophoudt. Geef, dat is het woordje van een bedelaar, die zijn lege hart ophoudt. Geef dat ik in mijn leven eerlijk, standvastig, mezelf verloochenend op zal stellen. Zodat anderen onder de indruk komen. Zodat anderen merken: dat geloof in die God, dat doet toch wel wat met je, dat geeft toch wel mooie dingen. Dat leert rustig zijn in tegenspoed als alles tegen zit, dat leert rekening houden met anderen, dat leert eerlijkheid boven voordeel, dat leert medelijden boven eigenbelang. En zij heiligen God, ze erkennen dat God groot is en grote dingen doet.

Geef dat wij ons leven met het oog daarop schikken en richten. Gericht, zoals je ene pijl richt op de roos. Gericht op: wat zal dit andere mensen voer God laten denken en zeggen? Wat voor beeld krijgen andere mensen hierdoor van Hem? En HEERE, bewaar me er toch voor dat ik iets

zou doen waardoor mensen reden krijgen om U te minachten en zich van af te maken.

Dat is het gebed van een mens die pijn voelt. Pijn als je je eigen leven overziet. Wat is dat makkelijk buiten beeld, wat kan ik oogkleppen op hebben voor mijn eigen voordeel en gemak. Wat gaf ik mensen gelegenheid om God te minachten, wat liet ik gelegenheden liggen om anderen onder de indruk te brengen van Zijn heerlijkheid.

Geef dat ik mijn leven daarop richten mag.

Dat is het gebed van een mens die pijn heeft aan de kerk. De verdeeldheid van de kerk, het verschil van opvatting in de kerk, de lauwheid van de kerk, het gebrek aan getuigenis van de kerk, de misstanden in de kerk.

Geef dat wij ons leven daarop richten mogen, heel de kerk.

Geef. Dat gebed blijft. Zolang je leeft en zolang de wereld bestaat. Geef dat gebed blijft totdat eens God zal zijn alles en in allen. En op de nieuwe hemel en nieuwe aarde alles zal galmen van Gods lof. En heel mijn leven vol zal zijn van de verheerlijking van Zijn Naam. Hem verheerlijkend om Wie Hij is om wat Hij deed. Gods Naam zal eeuwig eer ontvangen.

Mijn gebed. Ik houd het in de spiegel van wat Jezus aanreikt. En ik buig mijn hoofd. Wat is mijn gebed onzuiver. Wat zit hier vaak weinig van in mijn gebed. Wat ben ik op mijzelf gericht. Wat laat het me koud wat God wordt aangedaan. Wat maak me druk, wat krenkt het me als mensen mij wat tekortdoen. Over het hoofd zien dat ik iets heb gedaan. Mij onheus bejegenen. Mij van onware dingen betichten. Mijn leven draait zo om mijn eer. Zoekt zo mijn eer. Is zo verdorven, draait zo om mezelf. Jezus reikt mij het gebed aan: geef dat wij Uw Naam heiligen. Het medicijn tegen mijn gerichtheid op mezelf. Medicijn tegen die kiemen die mijn eer zo in het centrum stellen. Jezus reikt het aan, het medicijn. Tegen eigen vlees in. bitter voor mijn zondige natuur. Hier, dit gebed. Wie het uitspuwt, niet inneemt die blijft ongeschikt voor Gods rijk, voor Gods hemel. Die past niet in een sfeer waarin alles draait om Gods eer. Die zal er ook niet komen.

Zalig wie het gebed mag ontvangen, innemen als medicijn. Ja, HEERE, geef. Waar moet ik met mijn gebeden blijven? Waar anders dan bij Christus. Heere Jezus, zuivert U mijn gebeden, was mijn gebeden van hun zonden, van hun gerichtheid op mijzelf, van hun leegheid aan deze dingen. Heere Jezus, was mijn gebeden en buigt U ze tot wat ze moeten zijn. Want U hebt gezegd: Vader Ik heb Uw Naam verheerlijkt op aarde. U wel. U alleen. Neem mijn gebed op in Uw verzoening, in Uw werk.

Geef dat ik U recht ken, Uw Naam zal heiligen en laten heiligen.
Geef. Het is de hand van een bedelaar. Maar er is een God die Zijn hand
opendoet en lege handen vervult. Nu in beginsel straks volkomen.

Amen